

Rigsdagstidende.

1850.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 17

Sjette Møde.

Onsdagen den 6te Februar.

(Sluttet.)

Blact: I § 43 staaer, at Orlov gives af Formanden paa 8 Dage, og vil man have længere Tid, skal Forsamlingen tillade det. Jeg er ikke tilfreds dermed. Jeg er en aldeles fri Folkethingsmand, og jeg vil være det, saalænge jeg kan være det; og jeg taaler ikke, at jeg skal spørge Formanden, naar jeg vil reise, og jeg troer ikke at behøve at spørge Forsamlingen ad, om jeg maa blive længere borte eller ikke. Der er et andet Baand, som skal paalægge mig det at blive, og det bør paahvile mig: det er den moraliske Forpligtelse, naar det er nødvendigt at blive. Det er denne moraliske Forpligtelse, men alene den; som kan paahvile Rigsdagsmanden her. Jeg sætter, at Formanden siger: „Du maa ikke reise“, og jeg reiser, og Forsamlingen siger: „Du maa ikke reise“, og jeg reiser, hvad bliver saa Enden? Multer har man ikke her i Udkastet. Jeg vil, at hele Paragraphen udgaaer, og i Stedet derfor kommer til at lide omtrent saaledes: „Saalænge Rigsdagen varer, har den, som ønsker Orlov, forud at anmeldte dette for Formanden, og denne igjen i Begyndelsen af Mødet at bekjendtgjøre for Forsamlingen, at det er anmeldt, hvorefter det indføres i Tidenden“. Da kommer Folket i dets Heelhed til at faae Kundskab om, hvorledes Rigsdagsmanden opfylder denne moraliske Forpligtelse, som paahviler ham; og dette er det største Baand, som man kan lægge paa en Mand. Have vi fuld Offentlighed? Nei, vi have ikke fuld Offentlighed. Naar En sidste Gang 33 Gange har kunnet unddrage sig for at være tilstede ved Navneoppraab, er det Offentlighed? Det er Følgen af, at der ikke i Rigsdagstidenden var givet Beretning om, hvormange der var tilstede eller ikke. Blev det anmeldt i Begyndelse

af Mødet, at han var tilstede, saa kunde Folket i dets Heelhed see, om han havde havt saadan Nødvendighed til at trække sig tilbage over 30 Gange. Jeg maa derfor forbeholde mig at stille et Forslag i denne Retning i Tilfælde af, at Udvalget ikke skulde gaae ind derpaa.

F. A. Hansen: Jeg vil blot tillade mig at bemærke, at skjøndt den største Offentlighed burde finde Sted, saa var det dog ønskeligt, at Medlemmerne af Landstthinget fik særdeles Leilighed til Afgang her. Til flere Tider kunde der tænkes at blive Forhandlinger, som kunde have en særlig Interesse, navnlig for Medlemmer af Landstthinget. Men naar nu Publicum har optaget alle Pladser iforveien, og slet ingen var tilbage for Landstthingsmændene, saa synes jeg, at det ene Thing handlede mere liberalt mod Publicum end mod det andet Thing, hvis Medlemmer ofte fordi de kort iforveien vare bestjeftegede i deres Thing, ikke vare istand til at møde saa tidlig, at de fik Plads som Tilhørere i Folkethinget.

S. C. Hansen: Det er vistnok at vente, at Landstthingsmændene have en saadan Interesse for vore Forhandlinger, at de, uagtet de ikke kunne faae Plads paa Tilhørerpladserne, dog igjennem Folkethingstidenden, der saagodtsom tiebliffelig meddeler Forhandlingerne, søge at komme til Kundskab om det, som passer hos os. Jeg skulde derfor finde det ubehøvet, om man vilde indfranke den frie Afbenyttelse for Folket af Tilhørerpladserne ved at give Rigsdagsmændene Fortrin for enhverhelt Anden, som ønsker at overvære Forhandlingerne.

Kammerraad **Hansen:** Jeg skal tildeels tiltræde de Bemærkninger, som ere gjorte af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 3die District (Blact), og blot tilføie, at Rigsdagsmanden vel har store, hellige Pligter mod sine Vælgere, men at de dog ikke kunne fordrø, at han skal op-